

Música

Títol original: *Musik* **Direcció i guió** Angela Schanelec **País:** Alemanya **Durada:** 108 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Aliocha Schneider, Agathe Bonitzer, Wolfgang Michael... **Fotografia:** Ivan Markovic **Distribuidora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 01/05/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original subtitulada en català

SINOPSI

Abandonat en néixer a les muntanyes gregues durant una nit de tempesta, en Jon és acollit i adoptat per uns grangers, sense conèixer mai els seus pares biològics. Anys després, en ser empresonat com a responsable d'un mortal accident, el Jon coneix l'Iro, zeladora de la presó. Ella sembla buscar la seva presència, el cuida, li grava música i una unió molt forta s'estableix entre tots dos. Però en Jon comença a perdre la vista progressivament... Des d'aquest moment, i malgrat els obstacles, començarà a viure la seva vida amb tota plenitud. (Atalante)

CRÍTICA

Excepte rares excepcions, els personatges i les situacions que es posaven en escena en les obres tràgiques no enfrontaven l'espectador amb un nou relat, sinó que estaven preses del repertori mitològic i formaven, per tant, part d'una tradició passada que tots els assistents a la representació coneixien de memòria. L'interès de l'obra no estava en la història, sinó en la dramàtúrgia i en l'exploració formal. En la seva darrera pel·lícula, Angela Schanelec reinterpreta l'*Èdip Rei* de Sòfocles per construir una moderna faula tràgica sobre la redempció. El Jon, protagonista de la història, neix a la nebulosa muntanya Citeró i, a causa de la mort dels seus pares, és criat per un matrimoni grec (transsumptes de Pòlib i Merope), els quals renten al mar els seus peus inflats. Vint anys després, tan sols les ferides als turmells permeten relacionar el jove Jon amb aquell nounat. Accidentalment, l'heroi tràgic es veu embolicat en l'homicidi d'un jove que mor colpejant-se contra una roca (igual que l'Esfinx) per, *a posteriori*, enamorar-se de l'Iro/Yocasta, en aquest cas una funcionària de presons en comptes de la mare del text original. Com dicta el mite, l'Iro se suïcidarà en descobrir la veritat i el Jon s'exiliarà en una nova ciutat (Berlín), on la mort el perseguirà allà on vagi.

Al compàs de peces musicals de Monteverdi o Bach, la cineasta alemanya construeix un espai-temps abstracte, inherent al mite immortal, en què els personatges no envelleixen, encara que avancin els anys, i la direcció d'art desenvolupa una mena de passat proper, sense especificar mai el moment o el lloc on s'esdevenen els fets. Tant les violentes el·lipses (que trenquen la continuïtat i permeten als personatges viatjar en el temps), com el treball amb el fora de pla (que sempre amaga els moments més dramàtics), suposen les bases de l'arquitectura barroca de Schanelec, un disseny en constant transformació on només la lliure associació de símbols i altres capes de significat possibilita emplenar els buits. La brillant interpretació dels actors, opaca i tendent a la gestualitat davant del psicologisme, constitueix l'altre element decisiu en la construcció del temps i la composició estètica del film. Bevent de la teoria de la biomecànica de Meyerhold i del teatre brechtian, la cineasta utilitza els cossos dels actors com una font de creació plàstica i mòbil capaç de generar emocions i assolir, alhora, una dimensió simbòlica. Només així s'entén que, en el transcórrer de *Música*, petites accions com baixar uns graons o rentar-se les mans puguin suposar una obra d'art.

Yago de Torres – caimanediciones.es